

påhviler den i henhold til bestemmelserne i lovens kapitel III.

Efter de gældende regler er det en forudsætning for at opnå tilladelse til en sådan frigørelse, at ejendommen ikke længere kan anses for egnet til oprettholdelse som arbejderbolig, eller at der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, der taler for, at ejendommen frigøres. Ifølge loven skal tilladelse til frigørelse i øvrigt betinges af, at de i ejendommen indestående statslån indfries, og med hjemmel i loven kræves herudover ifølge praksis, at der sker indbetaling af et beløb svarende til statens omkostninger ved ejendommens oprettelse og statens rentetab, samt at der indbetales et beløb, der i det væsentlige svarer til den økonomiske fordel ved ejendommens frigørelse. Denne sidste frigørelsesafgift fastsættes efter praksis skønsmæssigt på grundlag af en af jordbrugskommissionen foretaget ansættelse af ejendommens handelsværdi henholdsvis med og uden arbejderboligservitutter og har i de senere år gennemgående ligget på 10-20.000 kr., i enkelte områder som f. eks. Nordsjælland dog op til 40.000 kr.

Administrative hensyn taler for, at frigørelsen af de bestående boliger søges fremmet, således at administrationen af den tilbageværende boligmasse kan bringes til ophør inden for et overskueligt tidsrum. Efter hidtidig erfaring vil ejerne også være bedst tjent med at få boligen frigjort, i hvert fald når der kan blive tale om ejerskifte eller inddragelse af ejendommen i byzone eller sommerhusområde. Det vil derfor kunne være af væsentlig betydning, at der tilvejebringes et forenklet og standardiseret beregningsgrundlag for frigørelsesafgiften, således at de ejere, der er interesseret i at få boligen frigjort, på forhånd vil kunne gøre sig de økonomiske vilkår for boligens frigørelse nogenlunde klart. Med henblik herpå foreslås det, at landbrugsministeren fastsætter nærmere regler for frigørelsesafgiftens beregning.

Som vejledende satser for frigørelsesafgiften overvejes det indtil videre at fastsætte 40.000 kr. i de særligt efterspurgte, rekreative områder, f. eks. Nordsjælland, 25.000 kr. ved boliger i bymæssigt område, 15.000 kr. for boliger i landdistrikt, og 5.000 kr., hvor der kun er 5 år og herunder til, at boligerne kan frigøres efter bestemmelserne i lovens § 19, stk. 3, og § 23.

Det forudsættes, at satserne med visse mellemrum skal kunne ajourføres efter de stigende vurderinger, men der forudsættes ikke længere foretaget vurderinger i de enkelte sager ved jordbrugskommissionerne. Den særlige godtgørelse for statens omkost-

ninger ved boligens oprettelse vil fremtidig indgå i frigørelsesafgiften.

Til nr. 7.

Lovens § 19 a, stk. 3 og 4. For at lette gennemførelsen af frigørelsen foreslås der i § 19 a, stk. 3, tilvejebragt hjemmel for, at der i tilfælde, hvor ejerens indkomst- og formueforhold kan begrunde det, kan ydes lån af statskassen til hel eller delvis berigtigelse af de beløb, der skal udredes i forbindelse med ejendommens frigørelse, og som i almindelighed forudsættes indbetalt kontant. Lånet ydes mod udstedelse af et pantebrev, der sikres på de i bestemmelsen nærmere angivne vilkår. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om afløsningslånets forrentning, afdrag og løbetid. Afløsningslånet forudsættes i almindelighed ydet som et 10-årigt lån, der forrentes med 10 pct. p.a. eller evt. med en rentesats for hele lånets løbetid svarende til Danmarks Nationalbanks diskonto med et tillæg på 1 á 2 points og afdrages med et fast, halvårligt afdrag på 500-1.000 kr. afhængigt af afløsningslånets størrelse. Lånet forfalder efter 10 år og ved ejerskifte.

Til nr. 6 og 7.

De nye regler vil også gælde for arbejderboliger, der er opført for landmandens regning, jfr. den gældende lovs § 31, hvorefter § 19 a, også gælder for disse boliger.

Til nr. 8.

Den nugældende lovs § 20, 2. pkt. Ved den foreslåede ændring ophæves bestemmelsen om, at der skal afholdes syn over de af loven omfattede ejendomme mindst hvert tredje år. Der er tale om en administrativ forenkling.

Til nr. 9.

Lovens § 22, stk. 1. De foreslåede ændringer er til dels en konsekvens af, at kapitel II er ophævet. Vilkårene i 2. pkt., nr. 1-5, svarer stort set til vilkårene i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1-4, jfr. § 22, stk. 1. Ved affattelsen af nr. 1 er der dog taget hensyn til bekendtgørelse nr. 404 af 3. juli 1974 om fravigelse af indfødsretskrav i loven om arbejderboliger på landet, og i nr. 3 er ordene i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, „som regel“ udgået, uden at der dog tilsigtes en stramning af praksis, jfr. dispensationsadgangen i 3. pkt., hvor lovens „særlige omstændigheder“ er ændret til „omstændighederne“. Endvidere er i 4. pkt., der svarer til den gældende lovs § 22, stk. 6, adgangen til at dispensere fra indfødsretskravet, udgået.